

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 123. Mira Puellæ sanatio per sacram Spinam impetrata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67372)

Sæc. XVII., res a Domino constituti sumus, pro
A. C. 1656., ferre, & erogare decrevimus.,

Postmodum pia opera a singulis per-
agenda, necnon Ecclesias ab illis visi-
tandas præscripsit.

§. CXXIII.

*Mira Puellæ sanatio per Sacram Spi-
nam impetrata.*

Chois. mem.
sur la Relig.
Not. 3. in
epist. 16.
Prov.

Hoc item anno ex Portu Regio disper-
gebatur rumor de quodam prodig-
gio, de cuius veritate sponsorem agere,
instituti nostri ratio haud deposcit, rem
tamen, prout contigisse refertur, rece-
sere, Historici munus non excedit.
Cruciabatur vehementissimis oculorum
doloribus Margaritha Perriera Claro-
montani Consilarii Filia, & famosi Pa-
scalis Neptis, quæ nonnisi novem an-
nos nata apud Moniales Portus Regii
educabatur: Augebatur indies malum
tanta violentia, ut humor viscosus ex
sinistro oculo defluens, narium ossa in
cariam verteret, & palatum inficeret,
imo ipsum quoque guttur jamjam in-
festaret: eludebat vis mali omnem ar-
tis medicæ opem, ulcusque tam noci-
vum exhallabat fætorem, ut infirmam
a ceterarum consortio sejungere necesse
esset, ac ipsemet illius Parens jamjam
sefe itineri accingeret, proximæ inci-
sioni,

fioni, quam tres peritissimi chirurgi Sæc. XVII.
 Parisienses omnino necessariam cense- A. C. 1656.
 bant, interfuturus. Sub idem tempus
 quidam Sacerdos nomine Potterius se
 inter alias S. Reliquias Spinam ex Christi
 Domini corona habere gloriabatur.
 Hæc ex pio plurium Monialium desi-
 derio, votoque ad varia earum Asce-
 teria circumferebatur, atque etiam hoc
 anno die vigesima quarta Martii ad Por-
 tum Regium, ubi vero omnes Monia-
 les, ceteræque puellæ earum curæ con-
 creditæ hæc reliquias pie ve-
 nerabantur, inter ceteras quoque in-
 firma hæc puella magnam ad fiduciam
 excitata sacram Spinam pio osculo co-
 lebat, quo factò ad suum cubile reversa,
 mox oculum suum ab omni tumore,
 ulcere, & tabe, nequidem relicta ci-
 catrice, liberum, sanumque sensit, non
 sine maximo omnium stupore: nihilo-
 minus Abbatissa nomine Maria ab An-
 gelis hoc prodigium cauto silentio pre-
 mendum censuit, quarto autem post
 die Dalenceus Chirurgus ad Monaste-
 rium delatus, infirmam invisit, cum-
 que integre sanatam cerneret, totius-
 que rei successum intelligeret, Guillar-
 dum & Grasseum itidem chirurgos ea-
 dem die secum ad Asceterium condu-
 xit, qui una omnes stupefacti non arte
 humana, sed ope Divina tam subita-
 neam

Sæc. XVII. neam sanationem fuisse factam testaban-
A. C. 1656. tur: Divulgato per urbem prodigio Re-
 gina Mater Felicem Chirurgum Re-
 gium ad Monasterium ablegabat, qui
 ex tribus nominatis chirurgis originem,
 progressum, hujusque mali finem, sta-
 tumque sedulo perscrutatus, nec na-
 turæ, nec artis medicæ viribus hanc
 puellam adeo integre sanari potuisse
 retulit: idem erat utriusque Vicari
 Parisiensis, Buvardi Regii Medici, et
 aliorumque plurium Medicorum ac Chi-
 rurgorum testimonium, judiciumque:
 Rem quoque exacte discusserunt Sor-
 bonæ Doctores, ex quorum sententia die
 vigesima secunda Octobris pronuntiata
 hujus prodigii veritas fuit approbata,
 decretumque, ut deinceps singulis fe-
 riis sextis hæc Spina in Portus Regii
 Ecclesia publicæ fidelium venerationi
 exponeretur. Non deerant tamen quam-
 plurimi, qui de hujus sanationis veri-
 tate dubii varia ediderint scripta, in
 quibus Moniales de commissa fraude
 postularunt, obtendentes, quod in
 mæ loco, ejus Soror, quæ in eodem
 Monasterio educabatur, chirurgis, et
 aliisque fuerit exhibita: alii hanc san-
 tionem non fuisse integram, sed ma-
 lum majori, quam unquam, violentia
 recruduisse, ac puellam ex fluxione
 pectus infestante morti proximam alle-
 rebant:

rebant: prodiit etiam libellus a Patre Sæc. XVII.
 Francisco Annato Jesuita, ut creditum, A. C. 1656.
 compositus sub hoc titulo: *Triste gau-*
dium Jansenistarum, seu Animadversiones
in miraculum, quod in Fortu Regio conti-
gisse dicitur: Auctore quodam Ecclesiæ
Catholicæ Doctore. In hoc libro Auctor
 „hoc prodigium, si tamen tale sit, a
 „Deo apud Moniales Janseniana do-
 „ctrina infectas, atque in earum Mo-
 „nasterio ideo patratum asserit, ut Chri-
 „stum pro omnibus omnino hominibus
 „mortuum fuisse, eis manifestum fieret,
 „de cetero autem fideles earum Eccle-
 „siam frequentare vererentur, ne cor-
 „poris sanationem quærentes animæ
 „ruinam inveniant., E contrario au-
 tem Choisellius primum Conveniensis,
 postea Tornacensis Episcopus hoc mi-
 raculum in suo libro, cui titulus: *com-*
mentaria in Religionem recensens, hæc
 inquebat: *hujus puellæ innocentia, te-*
stiumque sinceritas, numerus, & habilitas
me de veritate hujus miraculi adeo convin-
cunt, ut non modo pertinax, sed & teme-
rarius ac insanus essem, si de eo dubitarem;
adeo enim subitanea sanatio, teste Dalenceo
non inferius miraculum, quam mortui re-
suscitatio esse videtur. Fertur quoque,
 quod Benedictus XIII. in tertio tomo
 Homiliarum in Exodum, quem eo ad-
 huc vivente quidam ex Ordinis FF.
Hist. Eccles. Tom. LXII. Cc Præ-

Sæc. XVII. Prædicatorum unacum primis duobus
A. C. 1656. tomis composuit, typisque vulgavit,
 hoc miraculum suo quoque testimonio
 corroborasset: Ut ut autem sit, tam
 Jansenistarum Patroni, quam eorum
 hostes in eo culpandi videntur, quod
 hi prodigii veritatem impugnent, quia
 in Monasterio Monialium de Jansenis-
 mo suspectarum patratum dicitur, illi
 vero jactitare audeant, quod Deus hoc
 miraculum ad testificandam hujus Do-
 mus sanctitatem, doctrinæ puritatem,
 & puellas instituendi methodum pa-
 trare voluerit; si enim hæc spina, vera
 fuit Spina ex Christi Domini corona,
 accedente viva fide, & novennis puel-
 læ innocentia hoc miraculum, haud
 obstante ceterarum Monialium rebel-
 lione adversus Ecclesiam, vere patratum
 potuit; non enim ad recipienda dona,
 ut vocant, gratis data requiritur in re-
 cipiente vitæ sanctitas, aut fidei puri-
 tas: ineptius vero Jansenistæ Deum
 hoc miraculo suam doctrinam, ac Pet-
 rus Regii sanctitatem testatam reddi-
 disse jactitant; non enim Deus Tem-
 pli Jerosolymitani sanctitatem prodigi-
 osa veli scissione commendare, mira-
 culosa Malchi sanatione iniquam Chri-
 stum capiendi voluntatem vel Judæos
 esse fideles probosque Christi servos te-
 stari voluit: præterea nequaquam inno-
 cens

cens hæc puella Jansenii doctrinam, & Sæc. XVII.
 Jansenistarum interpretationes circa A. C. 1656.
 quinque propositiones approbari a Deo
 per has reliquias petiit, sed unice, ut a
 suo malo liberaretur; vera enim miracula
 sunt Dei linguæ & signa, quibus suam
 omnipotentiam, suumque amorem er-
 ga homines, atque utilitatem eorum,
 ut ipsum glorificent, quandoque etiam
 per perversos homines manifestat: nun-
 quam vero mali, qui doctrinam falsam
 enuntiant, vera patrare possunt mira-
 cula ad confirmationem falsæ doctri-
 næ (*) ergo Jansenistæ, si damnatam ab
 Ecclesia doctrinam profitentur, etsi hæc
 reliquias infirmæ puellæ applicuissent,
 hoc miraculum, si verum fuit, ad con-
 firmendam suam doctrinam factum
 fuisse, jactitare non possunt; plurima enim
 miracula Deus in Judæis, gentilibus
 & hæreticis ac peccatoribus operatus
 est, quin propterea eorum superstitiones,
 errores & crimina approbarit:
 denique *fnis curationis exterioris per
 Christum facta est curatio animæ*, quam
 in hac puella pie credimus; in Portus
 Regii vero incolis, durante repugnan-
 tia adversus Ecclesiæ judicium, asse-
 rere non audemus. Hujus equidem
 miraculi veritatem discutere, nostrum
 Cc 2 non

(*) S. Thom. 22. q. 178. art. 2. ad 3.

Sæc. XVII. non est, illud tamen ad confirmandam
A. C. 1656. Jansenistarum oppositionem fuisse a Deo
 perpetratum, dicere exhorrescimus; si autem verum fuit prodigium, novum
 Sacras Reliquias venerandi argumen-
 tum Catholicis fuit suppeditatum, si
 vero falsum existit, ad propriam con-
 fusionem de eo gloriantur Jansenistæ,
 nam teste Augustino (*) etiam *Anti-*
christi opera dici possunt, esse signa men-
dacia, vel quia mortalis sensus per Phari-
tasmata deceptus est, ut quæ non faci-
facere videatur, vel quia si sint vera prodi-
gia, ad mendacia tamen pertrahent cre-
dituros.

§. CXXIV.

Petri Donati Cæsi Cardinalis
obitus.

Ciacon. in
vita Urban.
VIII. t. 4.

Ex Purpuratorum Collegio hoc anno
 quatuor decessisse comperimus, &
 primo quidem obiit Petrus Donatus
 Cæsius patria Romanus, qui adolescens
 Patrum Oratorii curæ commissus, Ro-
 mæ in pietate & literis adeo profectus
 ut spretis, quas generis nobilitas, &
 parentum favor amplissimos offerebat
 mundi illecebris sacræ militiæ nome-
 daret, & Jurisprudentiæ lauream pro-
 mere

(*) S. Aug. l. 20. de Civit. Dei c. 19.